

γένεια της και δεν είχε ιδέα ότι οι συγχωριανοί της είναι θυμωμένοι με την άφιξη τόσο της ίδιας όσο και άλλων μεταναστών», αναφέρει η ανταποκρίτρια του IPS.

Επισημαίνεται επίσης ότι οι έποικοι εργάζονται με πολύ χαμηλούς μισθούς και βρίσκονται στα όρια της πείνας, ενώ παραπονοούνται ότι τα όνειρα ή που είχαν πριν έλθουν στην Κύπρο δεν υλοποιήθηκαν.

«Είμαστε πολίτες τρίτης ή και πέμπτης κατηγορίας», παραπονιέται ένας έποικος ονόματι Σουάτ, λέγοντας ότι το κατοκικό καθεστώς δεν δίνει σε αυτόν και στους όμοιους του τίτλους ιδιοκτησίας για τα σπίτια στα

οποία ζουν.

«Ο μέσος όρος ιδιοκτησίας γης είναι 70 εκτάρια, αλλά η έλλειψη εξοπλισμού συνεπάγεται ότι δεν μπορούν να καλλιεργηθούν κατάλληλα. Κακοδιατηρημένα σχολεία και η έλλειψη ιατρικής περίθαλψης συμπληρώνουν την εικόνα», αναφέρει σε άλλο σημείο η Ματέρ.

Στη συνέχεια επισημαίνει ότι οι περισσότεροι έποικοι θέλουν να επιστρέψουν στην Τουρκία, αλλά δεν έχουν τα χρήματα ενώ άλλοι θέλουν πρώτα να εξοικονομήσουν κάποιο ποσό.

Είσαι πάντα μαζί μου

Είσαι γενήτρα μου,
είσαι πατριδα μου,
είσαι μια μικρή «dot»
απάνω στο χάρτη
που αν δεν σε προσέξω σε χάνω
μέσα στην ολογάλανη
απέραντη θάλασσα.

Μα δεν χάνεσαι δεν θα χαθείς
Φυτεμένη μέσα στα σπλάχνα μου
γεννιέσαι μαζί μου
γεννιέσαι κάθε πρωί.
Όπου βαδίζω, όπου πλανιέμαι
η σκιά σου ακολουθεί,
απλώνω τα χέρια
κι είσαι αγκαλιά μου
περπατούμε μαζί.

- Μα δεν τη ξέρετε εσείς
Όπου την ματιά σου στρέφεις
αν προσέξεις εκεί θα γνωρίσεις
τα σημάδια κόσμους που έζησαν,
πέρασαν και τα ίχνη τους άφησαν,
δεν χάθηκαν.

- Ζούνε μαζί μας-
Σπαρταράνε μέσα στις λέξεις μας,
στα καστρα που έκτισαν
τα μνημεία που άφησαν,
τα έπη που έζησαν,
ζουνε μαζί μας.

- Μένουν αθάνατοι
Όπου πέτρα σηκώσεις
θα βρεις τα σημάδια
και άλλοι που πέρασαν,
δεν χάθηκαν....

Σάββας Νικολάου
από την Κυθρέα και τώρα
στις Ην. Πολιτείες Αμερικής